

kraljevič Ferdinand. Oba so svitli cesar vsprejeli slovesno in jako ljubeznjivo, posebno pa vsprejem ruskega careviča ne ostane brez dobrih nasledkov glede na politične razmere pri ruski in naši državi. — V državnem zboru so pričeli večeraj razprave o drž. proračunu za leto 1893. Če se tudi vršijo razprave po krajši poti, vendar ni upanja, da se izvršijo pred božičem. Govorov bode dovolje, se ve, da vmes tudi nepotrebni.

Štajarsko. Višji državni pravdnik za štajarsko in koroško deželo je postal c. kr. dvorni svetnik, pl. Fllügel. Mož zna neki tudi slovenski, sicer pa se šteje med nemške liberalce. Prelat Karlon je stavil v drž. zboru v imenu nemških konservativcev vprašanje do ministra za uk in bogočastje, ali in kedaj misli šolske postave premeniti z ozirom na skupno pismo avstrijskih škofov, toda minister baron Gautsch se je na dolgu z odgovorom svojim na to vprašanje in človek lahko zna, zakaj da ga odlaga.

Koroško. Šolske oblastnije v Celovci gredó po časi naprej, kedar jim gre rešit pritožbe ali prošnje slov. občin glede na slovenske, verske šole. Večkrat trpi to leta dnij in še več, predno pride občini odgovor na nje prošnjo, sem ter tje pa pride taka prošnja na poti od občine v Celovec v izgubo ter ni o njej ne duha ne sluha. — Tudi nekaterim Nemcem ni po volji, kar počenja poslanec za Beljak, dr. Steinwender; da jim zaveže jezik, naročil si je mož pri svojih privržencih zaupnico in če govori ta resnico, potem si naj Beljak obližne vse prste, da ima takega zastopnika; bolji se še niti ni porodil, kakor je »slavni vodja nemških nacionalcev«.

Kranjsko. Blizo vsa društva, kar jih premore bela Ljubljana, so se priporočila vodji dež. vlade, baronu Heinu in ga prosila njegove podpore. Ubogi baron nam se že skoraj smili, kajti sleči mu bode brz »starega človeka«, ako jim hoče ustreči, če le tudi samo na oči! — Dolenjska železnica vrlo napreduje, toda domači vozniki nimajo od nje zaslužka, ker se gradivo vozi na železničnih vozičih, ki tekó po sinjah. — V Novem mestu dobijo bolnišnico, ki jo priredijo usmiljeni bratje iz Gradca.

Primorsko. Unkraj črno-rmenih soh, v blagi Italiji je neka tovarna za naše denarje, kajti laški delalci prinesejo jih radi čez Primorje v razine naše dežele. Teh delalcev so že več zaprli, toda ponarejenih denarjev še prihaja vedno v naše kraje; delalca denarjev še po takem gosposka nima v rokah.

Tržaško. Vlada ne dovoli mestnemu zastopu v Trstu narediti nove ljudske šole pri Sv. Magdalen, ker laške ondi ni treba, slovenske pa mestni zastop ne mara. — Doslej pobira mesto točarino in vrže jim to do 300.000 gid., za prihodnje leto pa visoka vlada ne dovoli več tega davka, ker mesto nima do njega pravice. Vsled tega je velika jeza pri laški gospodi!

Istersko. Občinske volitve je vlada na želje Lahov ovrgla in v unem tednu so imeli tedaj nove. Kolikor se posname iz slov. listov, zmagali so slov. in hrv. volilci tudi pri sedanjih volitvah.

Hrvaško. Sedaj je upanje, da dobijo v Zagreb že v kratkem novega nadškofa in sicer moža, ki ga ni izvolila madjarska vlada. Daj Bog, da se vresniči to upanje!

Ogersko. Dosedanji minister za drž. finance, dr. Weckerle sestavlja novo ministerstvo in kakor se kaže, ostane vse pri starem, samo na mestu grofa Szápáryja pride nov minister za notranje zadeve. Po takem bode pa stari dirindej, le še bolj za piščaljo kalvinec. Temu pa ne more biti dober konec.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so tudi letos odsvetovali katol. volilcem v Rimu in sploh po Italiji vdeležbo pri

volitvah za državni zbor. Vsled tega je bilo le malo volilcev na raznih voliščih in torej za italijansko vlado zmaga lahka.

Italijansko. Med italijansko in avstrijsko vlado se je določilo, da obvelja znižana carina za laško vino samo, če se pretoči v Reki in v Trstu v sode in če se potrdi, da je naravno vino, velja pa potrdilo tudi laško. Ne vemo, če je ta določba srečna.

Francosko. Anarhisti so napravili v Parizu zopet obilo strahú, ker je pri policiji razpočila bomba, katero so našli na stopnjicah neke hiše ter jo prinesli v policijo, da se preišče. V tem pa je razpočila in več ljudij je ubilo, hišo pa skorej do cela razdjaló. Zločincem, ki so nastavili bombo, še niso na sledi.

Belgijsko. V prestolnem nagovoru izraža kraj željo, da bode nova ustava delo sloge in modrosti ter poudarja, da bode gledati na to, da se delalcem sploh zboljša stanje. Državne finance so v redu t. j. blagajnice so polne. Tak glas se sliši še redko v kaki državi.

Nemško. Zmerom manj je upanja, da se vsprejme v državnem zboru v Berlinu nova vojaška uredba, da-si se vlada trdno za-njo poganja: preveč požré denarja in preveč ljudij kliče pod puško in za oboje neki ni nobene prave potrebe. — V Berlinu zboruje te dni odbor socialistov in človeka postaja groza, kaj bi radi ti ljudje vse prenaradili, ko bi kedaj prišli do oblasti. Svet potem, ako kje pridejo taki ljudje do oblasti, gotovo ne stoji več dolgo.

Rusko. Nekaterim listom se vedno sanja o neki zvezi, ki obstoji med rusko in francosko vlado in ker sta bila te dni ondi ruska princa Vladimir in Aleš pri predsedniku republike, Sadi-Carnotu na lovu, zato sklepajo na jako ozko zvezo med tema državama. Nam se ne zdi verjetna zveza, pač pa nekaka pogodba za slučaj vojske z nemško državo.

Bolgarsko. Velika razstava je bila v Filipoplu in je tudi naših obrtnikov ondi nekaj svojih izdelkov razstavilo. Njo je zadnjo nedeljo knez Ferdinand slovesno sklenil. Ljudstvo ga je neki jako lepo vsprejelo, pa tudi Stambulova.

Srbsko. Več obě. zastopov je prišlo v roke liberalcev, vendar pa še ima vlada svoje težave s skupščino, ki je po svoji večini radikalna in torej sedanji vladi nasprotna. Vlada je ne upa razpustiti, ker ne zna, bi-li nova ji bila bolja, liberalna vsaj po večini svoji.

Turčija. Zdravnika na sultanovem dvorci so zaprli, ker so ga imeli na sumu, da bi rad zavdal sultanu. Na njegovo srečo pa so kmalu izprevideli, da je to le grdo obrekovanje ter so ga vže drugo jutro izpustili iz ječe.

Afrika. Francozi dolžijo nemške trgovce, da so Dahomejcem delili orožje in strelivo. Troje tacihi ljudij so ujeli, ki so jih našli v vrstah dahomejskih vojaških čet. No tem Nemcem (?) se ne bode godilo dobro.

Amerika. Sedaj je gotovo, da bode Cleveland na novo voljen za predsednika »združenih držav«. Za evropske države, posebej pa še za Avstrijo je ta novica vesela, kajti Cleveland podpira kmetovalce, ne pa toliko tovarnarjev, ki se branijo blaga iz Evrope, da potem svojemu blagu lahko nategnejo ceno višje.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Velikonočna nedelja. Katoliška božja služba je bila napovedana za 7. uro zjutraj, se ve, da pred

kapelo Božjega groba, ali radi počasne božje službe Armencev, pričela se je le še o pol 10. uri.

Tukaj sem tolikokrat opozoval in premišljeval, kako lepi so katoliški obredi.—14 dni sem je zdaril križem sveta po pustinjah Galileje, Samarije in Judeje, a našel sem večidelj pusta kraška tla, na katerih bolj umirajo, kakor zelenijo revne rastlinice. Dospel sem slednjič tudi na vedno-zeleno, bujno obrežje reke Jordana in ko sem primerjal te zelene livade z onim pustim svetom, spomnil sem se na dom, na zelene in rodovitne livade Spodnjo-Štajerske ter vzkliknil: »Tu, ob zelenem obrežju Jordana, še le učim se bolje čislati svojo lepo domovino!« Tako tudi danes. Ko sem koncem velikega tjedna primerjal cerkvene ceremonije drugovercev, Grkov, Armencev itd. z našimi, porekel sem s prepričanjem: Tu-le se še le prav uči katoličan čislati obrede svoje sv. kat. cerkve. Žal, da jim je dano premalo prostora pred Božjim grobom in da je altar le za silo, tako da se mora vsakokrat po končani službi Božji zopet odnesti.

Opoldan sedli smo k obedu in bili prav dobre volje. Opoldan — na Veliko noč — v Jeruzalemu! Med drugimi jedili prinesli so nekaki »bider«, a ko so ga začeli rezati, sfrčal je veselo iz njega pravi pravcati — vrabelj: prisposodbljal je vstajenje Gospodovo. A ko so prinesli na mizo celo pečeno jagnje — celo od nog do glave, ne najmanjša kostička ni bila zlomljena —, začela se je vrsta napitnic. Prva veljala je se vè sv. očetu Leonu XIII., druga pa Njih cesarosti Franju Josipu I., kateri je ravno pred 20 leti (1869) pri isti mizi, kakor danes mi, obhajal velikonočne praznike. Splošno navdušenje!

Na Veliki ponedeljek potoval sem po oni isti poti, kakor isti den svoje dni Jezus z dvema učencema v Emavs. Je 3 ure ali po stari meri: 60 štadij hoda. Zgubili smo se tovariši že pred vrati Jeruzalemskimi. Imel sem dobrega konjička, poleg tega spomnil sem se današnjega imena starega Emausa »Kubebe«, tedaj le naprej. Dospel sem mimo »Nebi Samwil« (grob preroka Samuela) ob 10. uri, misleč, da zadnji, v resnici pa prvi. Še le proti koncu slovesne moje sv. meše v frančiškanski cerkvi prisopihali so ostali romarji. Potem smo si ogledali znamenitosti kraja. Nek častitljiv starček iz Nemčije pričel je na razvalinah one cerkve, ki je stala tam, kjer hiša Kleofova, ednega izmed velikoponedeljskih Gospodovih učencev — pričel je tedaj prav ganljiv govor: »Gospod, ostani pri nas . . . če nas vera zapušča . . . če Boga z grehi žalimo! Pri mnogih na giba se solnce že k zatonu, h koncu gre . . . Tedaj še, o Gospod, pri nas ostani — na našo zadnjo uro!« Pri obedu pa je isti gospod govoril napitnico: »Ubi filii sancti Francisci et sancti Antonij, ibi hospitalitas, benignitas, charitas — e nostra parte vero gratiarum actio et exultatio! Kjer so sinovi sv. Frančiška in sv. Antonija, tam je gostoljubnost, dobrodušnost in ljubezen — od naše strani pa srčna hvala in živio!« Prav je imel govornik. V sveti deželi se je tudi meni pred vsemi omilil frančiškanski red. 600 let že čuva in skrbi za naša svetišča po sveti deželi, mnoge izmed njih umrlih pa kinča mučeniška krona, ker rajši so pustili življenje, kakor bi se umaknili s svetega kraja. Le eno priliko Vam povem. Že nekaj let sem svojili so si združeni Grki in Rusi nekoliko pedij katoliške zemlje pred jamo, kjer je Jezus krvavi pot potil, na Oljski gori. Dne 20. avgusta 1890 se je imela pravda končati s tem, da so razkolniki poslali tje trumo zidarjev, ki bi imeli na mah postaviti na onem prostoru močen zid. Ali poslal je »Custos terrae sanctae« (Varuh sv. dežele), njih višji, tje tudi kakih 20 zvestih svojih frančiškanov, ki so stopili na oni prostor z vsklikom: »Le mrtve nas ponesete

odtod!« Prišel je francoski konzul, ki ima vsled mejnarodnih pogodb nalog, braniti katoliško cerkvo, prišel je, podšuntan in podmiten, s pasjim bičem odganjat »trdoglavih« frančiškanov, a reklo se mu je: »Le vdarjaj! Odtod pa nas poneses le mrtve!« Prišel je tudi turški paša Jeruzalemski s trumo vojakov, podkupljen s težkimi tovari zlata, jih preganjal.

Frančiškani, ki so stali tu že od predvečera, celo noč in skoraj oni celi dan brez hrane, gologlavi, po hudo pekočimi žarki poletnega solnea, poprijeli so se drug drugega za roke in se še tesneje sklenili. Ni imel poguma paša streljati. Opsoval jih je in odšel, zmagali pa so zvesti junaki Kristusovi. (Dalje prih.)

Smešnica. Iz krčme. Krčmar: »No, gospod baron, kako ste kaj zadovoljni z mojo postrežbo?« Baron: »Drago je pri Vas vse tako, kakor v kakem velikem mestu. Ako bi tudi Vaša postrežba in hrana ter pijača takova bila, ne bilo bi nobene razlike med Vašo krčmo in drugimi velikimi gostilnami!«

Razne stvari.

(C. kr. pošta) Od dne 15. novembra je pri c. kr. poštah za vsako nakaznico, ki znaša čez 2 gl. ter jo poštni sluga prinese na dom, plačati po 3 kr. Ako jih pa prinese več ob enem, plača se mu za eno po 3 kr., za ostale pa po 1 kr.

(Davki.) Do 30. septembra se je v c. kr. davkarjih naše države davka plačalo 249,542.689 gl., samo na Dunaju 36,136.268 gl. V istem času pa so ondi lani vplačali za 6 milj. manj davkov.

(Rodoljubje.) V soboto je umrl Andrej Komel pl. Sočebnan, c. kr. major v pokoji v Gradci, po kratki bolezni v 64. letu svoje dobe. Komel tudi v vojaški suknji ni pozabil svojega naroda ter je koristil slov. mladeničem veliko s tem, da jim je vojaške knjige slovenil ter jim tako lajšal vojaško službo. Tacih knjizic je iz njegove roke v vsem do 16, ali ni doživel, da bi jih bil razprodal. Naj počiva v miru!

(Čitalnica v Rajhenburgu) priredi v nedeljo, dne 20. novembra t. l. tombolo v svojem prostorišči. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilnej vdeležbi vabi vljudno Odbor.

(Grozdje.) Letos je sem ter tje trta obilo rodila Tako je pri Lipnici na enem šest let starem trsu viselo 459 zrelih grozdov in v občini Topli pri Stainzu je nek kmet na enem trsu, ki se razprostira po gospodarskem posloji, natrgal 95 kilogramov grozdja.

(Nove orglje) so dobile čč. šolske sestre v Mariboru. Nje je izdelal g. J. Goršič iz Ljubljane; blagoslovijo se, kakor se nam poroča, prihodnjo soboto.

(Železnica.) Na ozkotirni železnici iz Poličan v Konjice se je v ponedeljek dne 14. novembra srečno pripeljal prvi hlapec »Sv. Duh« iz Poličan v Konjice. Z novim letom mislijo delo dokončati in tedaj se odpre železnica tudi za popotnike in sploh za občeno rabo.

(Ubežal) je iz ječe c. kr. okr. sodnije v Šoštanj Janez Vabič, doma iz Loke pri Mariboru in jo je potegnul po svetu, gotovo ne za dolgo časa, kajti c. kr. žendarji so mu že na sledu.

(Kmetijske zadruge.) Pri ministerstvu za poljedelstvo izdeluje se načrt postave, po kateri se osnujejo kmetijske zadruge ali kamore. Njim se dajo enake pravice gledé na kmetijske stvari, kakor jih imajo trgovinske kamore. Če ne veliko, nekaj pa dobijo po teh zadrugah vendar-le tudi kmetovalci pravic do postav, ki se tičejo izrecno kmetijskih potrebščin.